

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa P. S.A. w W.
przeciwko M.B. i A.B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwani wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na występowanie na tle tej sprawy dwóch istotnych zagadnień prawnych oraz oczywistą zasadność skargi. Skarga ma być oczywiście uzasadniona z tego względu, że Sąd Apelacyjny nie zawiesił postępowania, mimo że jego rozstrzygnięcie zależało od wyniku tego drugiego postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Zdaniem skarżących, gdyby w tamtym postępowaniu doszło

do wykreślenia hipoteki z księgi wieczystej, to w tym postępowaniu nie byłoby podstaw do odpowiedzialności dłużnika hipotecznego. O ile jednak tego rodzaju zarzut można formułować jako podstawę kasacyjną, to działanie Sądu nie jest oczywiście nieprawidłowe. Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., na który zresztą powołuje się wprost skarżący, w takich okolicznościach sąd może zawiesić postępowanie, zatem decyzję sądu co do zawieszenia postępowania można kwestionować, ale jej podjęcie nie jest oczywiście nieprawidłowe. Trzeba zaznaczyć, że odmienne stanowisko mogłoby prowadzić do nieakceptowalnych rezultatów, gdyby ciągle wytaczane było nowe postępowania tylko po to, aby z tego względu w jednym konkretnym postępowaniu nie było możliwe wydanie rozstrzygnięcia. Pierwsze z istotnych zagadnień prawnych wskazanych przez skarżącego dotyczy tego, czy w tej konkretnej sprawie został zawarty kredyt walutowy. Jest to znowu ewentualne uzasadnienie podstawy kasacyjnej. Istotne zagadnienie prawne, które ewentualnie mogłoby uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, musi mieć charakter abstrakcyjny, tzn. choć ma wpływać na rozstrzygnięcie konkretnej sprawy, na której tle je sformułowano, to nie może być nierozzerwalnie związane z jej stanem faktycznym, jak to ma miejsce w tym wypadku, bo inaczej staje się zarzutem kasacyjnym. Drugie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy określenie w księdze wieczystej wierzytelności zabezpieczonej hipoteką jako „kredyt” jest wystarczające. Jest to kwestia podlegająca ocenie *ad casum*, choć wątpliwość nie powinna powstawać, bo jest jasne, że taka hipoteka zabezpiecza wierzytelności wynikające z konkretnej umowy kredytowej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.